

 Подорож по **Біблії**

Хан Хюей Неон

Послання до галатів

30 статей-роздумів на кожен день

 Подорож по **Біблії**[®]

Хан Хюей Неон

Послання до галатів

30 статей-роздумів на кожен день

Переклад з англійської

Київ
"Хліб Наш Насущний"
2021

Передмова

Рання церква радіє, коли Євангеліє зрештою досягає язичницького світу. Однак приблизно в середині першого століття виникає лжевчення, яке починає спотворювати євангельське послання. Віруючим кажуть, що для спасіння треба не лише вірити в Ісуса, але і виконувати старозавітний закон, зокрема, обрізуватися.

З цим поглядом, який заперечує достатність жертви Христа на хресті і додає до Євангелія необхідність людських зусиль, стикаються навернені в Галатії. Це спонукає Павла написати лист, у якому він докоряє галатів за повернення до колишнього рабства, від якого їх звільнив Христос.

Галатійська полеміка показує, наскільки легко людям зійти з істинного шляху. Сьогодні ми також часто чуємо про вчення або вірування, які наполягають, що крім віри в Христа нам треба дотримуватися певного правила, певної поведінки або певного таїнства, необхідного для Божого прийняття. Отже, де віднайти допомогу для вирішення цього питання?

Послання до галатів розкриває божественну авторитетність Євангелія, яка є засобом нашого спасіння і дарує нам нове, вільне життя в Дусі Святому. Воно закликає нас триматися цієї свободи і відкидати будь-яке поневолення людськими вчинками. Сьогодні актуальність Послання до галатів не менша, ніж у часи Павла.

Нехай ця книга зміцнить вас у вашому перебуванні з Христом, спонукаючи довіряти лише Йому.

У Христі одному,
Хан Хюей Неон

Ми раді, що ви вирішили приєднатися до подорожі в глибші стосунки з Ісусом Христом!

В Україні вже понад 25 років нас знають по щоденним біблійним статтям книги *"Хліб Наш Насущний"*. Багато читачів насолоджуються змістовними, надихаючими та актуальними статтями, які направляють їх до Бога і до мудрості та обітниць у Його незмінному Слові.

Ми приготували серію книг, аби допомогти віруючим проводити час із Богом у Його Слові. Маємо надію: щоденні роздуми над Божим Словом посприяють зміцненню ваших стосунків із Богом через Господа і Спасителя Ісуса Христа.

Як користуватися цією книгою

ЧИТАЙТЕ. Книгу треба читати разом зі Словом Божим, подорожуючи з Ним. Вона містить пояснювальні нотатки, які мають допомогти вам по-новому зрозуміти Писання.

РОЗМІРКОВУЙТЕ. Запитання допоможуть вам відгукнутися на Божий заклик і Його Слово, дозволяючи Йому змінити вас зсередини.

ЗАПИСУЙТЕ. Наявність вільного місця на сторінках дає можливість вести щоденник вашої подорожі і записувати свої думки та відгуки.

Огляд

У Посланні до галатів, як і в Посланні до римлян, висвітлено дві основні теми: виправдання через віру в Христа і ключова роль Духа в новому житті в Христі.

Занепокоєний твердженнями лжевчителів, що для спасіння віруючим язичникам треба обрізуватися, Павло починає ревно захищати доктрину про виправдання вірою. У листі він відстоює власне апостольство і джерело євангельського вчення, а також доктрину про виправдання вірою, а не ділами чи дотриманням закону. Павло викладає і практичну сторону цього вчення – яке значення для нашого щоденного перебування в Дусі має свобода від закону.

Отже, Послання до галатів нагадує про важливість правильного розуміння Євангелія і міцного підґрунтя для віри, бо це впливатиме на наше життя і на наше ставлення до Бога та інших людей.

Структура Послання до галатів

- 1:1–10 Привітання та докір за віру в лжеєвангеліє
- 1:11–2:21 Захист апостольства Павла
- 3:1–18 Аргументи на користь спасіння вірою
- 3:19–4:7 Закон і його мета
- 4:8–31 Заклик не повертатися до рабства
- 5:1–26 Справжня свобода в Христі
- 6:1–10 Обов'язки стосовно інших
- 6:11–18 Заключні настанови

Ключовий вірш

“А коли ми дізнались, що людина не може бути виправдана ділами Закону, але тільки вірою в Христа Ісуса, то ми ввірували в Христа Ісуса, щоб нам виправдатися вірою в Христа, а не ділами Закону. Бо жадна людина ділами Закону не буде виправдана!” – Галатів 2:16

Прочитайте Галатів 1:1-5

Чи знаєте ви суть Євангелія, як воно з'явилося і як було передане? Ці питання дуже важливі. Незнання відповідей породжує невпевненість у власному спасінні і робить нас вразливими до будь-якого лжевчення. Дякувати Богу, відповіді на ці питання можна віднайти в Посланні Павла до галатів.

Варто зауважити, що Павло від самого початку наголошує на божественному джерелі свого апостольства. Він поставлений безпосередньо "від Ісуса Христа й Бога Отця" (Гал. 1:1). Отже, його лист і євангельське послання, яке в ньому міститься, передає всю вагу апостольського авторитету. Одержувачами листа є галатійські церкви (в. 2). Попри дискусії стосовно розташування Галатії (тепер такої назви більше не існує), більшість богословів вважає, що то був регіон на півдні Малої Азії. Розташована в сучасній Туреччині, ця територія охоплювала Пісідійську Антіохію, Іконію, Дервію та Лістру, тобто міста, які Павло та Варнава відвідали під час першої місіонерської подорожі (Дії 13:14; 14:1-7).

Вважається, що Послання до галатів було написано приблизно в 48 році після Р. Х. Що ж спонукало Павла його написати?

Членами галатійських церков були здебільшого навернені язичники. Вони стали віруючими після проповіді Павла під час його місіонерської подорожі, однак тепер лжевчителі з Єрусалима навчали їх "іншій Євангелії" (Гал. 1:6). Ці іудаїсти, які дотримувалися юдейських релігійних звичаїв і прагнули змусити до цього інших (Гал. 2:14), казали галатам, що для спасіння, крім віри в Ісуса, їм також треба обрізуватися згідно із законом Мойсея. Для Павла це дуже серйозна справа, бо вона виходить за межі питання, чи дотримуватися язичникам юдейського закону; мова йде про чистоту Євангелія, якому вчили апостоли.

Привітавшись, Павло одразу переходить до стислої оповіді Євангелія (Гал. 1:3-5). **Він вказує на суть Євангелія, що лише Ісус Христос, а не закон, може врятувати нас від гріха і привести до належних стосунків із Богом.**

Прочитайте Галатів 1:6-10

Вибір правильної альтернативи. Ось що тепер цінують люди. Отже, виникає питання: “Чи є ще шляхи спасіння? Чи можемо ми посприяти власному спасінню?”

Зазвичай Павло на початку своїх листів вихваляв віру або старанність читачів, однак не в Посланні до галатів. Одразу після вступу (Гал. 1:1-5) він починає докоряти їм за їхні дії. У його докорі відчувається розчарування. Замість звичних подяк, які містяться на початку його інших послань, тут висловлене засудження (вв. 8-9). У 6-му вірші приголомшений Павло каже: “Дивуюся я, що ви так скоро відхилюєтесь... на іншу Євангелію”.

Він прямо заявляє, що кожен, хто проповідує “іншу Євангелію”, навіть якщо це ангел, заслуговує тільки на вічне засудження (в. 8).

Є лише одне Євангеліє, від Бога, і крапка.

Чому Павло так непокоївся? Бо в галатійських церквах псевдовчителі спотворювали Євангеліє, навчаючи, що для спасіння потрібне обрізання, і віруючі їх слухали.

Псевдовчителі, іудаїсти, закликали віруючих дотримуватися певних ритуалів, аби вважатися Божим народом, як того вимагав Мойсеїв закон. Однак у цьому вони доповнювали Євангеліє власними твердженнями або проповідували “іншу Євангелію” (в. 6). Насправді вони казали, що Божої праці через Христа недостатньо: для спасіння також потрібні людські зусилля. Це настільки згубна ересь, що Павло виголошує на таких вчителів найжахливіше покарання: “Коли хто вам не те благовістить, що ви прийняли, – нехай буде проклятий!” (в. 9).

Чи актуальні сьогодні слова Павла? Можливо, вам казали, що віри в Ісуса недостатньо, що спасіння треба підтвердити або доповнити особливим вчинком, дотриманням певних правил, отриманням особливого досвіду чи виконанням священного обряду.

Кожне з цих доповнень по своїй суті може бути добрим, однак жодне з них не є обов’язковим для отримання спасіння, інакше це спростовує достатність хресної смерті Христа. Якими б

Прочитайте Галатів 1:11-12

Сьогоднішній уривок пов'язаний із питанням: “Чи достовірне Євангеліє Павла?”

Основним питанням, яке обговорюється в Посланні до галатів, є чистота Євангелія. Однак Павло починає з достатньо великого уривка (Гал. 1:11–2:21), в якому описує, як він став апостолом. Чому Павло приділяє цьому таку велику увагу?

Він це робить, тому що іудаїсти атакують його апостольство і вчення. Вони намагаються дискредитувати його, сіючи сумніви стосовно джерела його вчення, аргументуючи це ймовірно тим, що Павло не є одним із дванадцяти учнів Ісуса. Він навіть не був послідовником Ісуса під час Його перебування на землі. Натомість він раніше був переслідувачем перших християн. Отже, чи можна довіряти його проповідям?

Псевдовчителі ймовірно вважали: переконавши галатів у сумнівності апостольства Павла, його вчення не матиме такої ваги, як вчення дванадцяти учнів.

Ось чому Павло докладно описує своє свідоцтво. Він вже коротко захистив своє апостольство

в Гал. 1:1, і тепер захищає своє вчення. Павло починає з твердження, що він отримав Євангеліє не від людей, “але відкриттям Ісуса Христа” (в. 12). Павло наголошує, що його послання і авторитет надані йому безпосередньо Богом, і це не його вигадки. Отже, Євангеліє, яке він проповідує, є достовірним. А джерелом його апостольства і вчення є Бог.

Ця істина важлива, бо від цього залежить авторитетність Євангелія. Ми можемо довіряти біблійному Євангелію, тому що Бог відкрив його обраним людям, які потім передали його нам; воно не з'явилося завдяки людським зусиллям. **Основи віри і спасіння походять від Бога, а не від людського джерела.**

Тепер у нас є повне об'явлення Божого плану спасіння, записане для нас у Біблії, у Божому Слові, і ми можемо звіряти із ним будь-яке людське вчення, як це робили жителі Верії, коли почули проповідь Павла. У тексті Дії 17:11 сказано, що вони не тільки “слова прийняли з повним

Прочитайте Галатів 1:13-17

Звідки ми знаємо, що Євангеліє, яке проповідував Павло, він отримав від Бога?

Після вступного твердження (Гал. 1:11-12) Павло оповідає про дві речі. По-перше, він говорить про свій досвід на шляху до Дамаска, показуючи, що його навернення та розуміння Євангелія дійсно було дароване безпосередньо й особисто Ісусом. Зважаючи на його минуле переслідування церкви (в. 13) і релігійне виховання (в. 14), Павло б ніколи не прийшов до Ісуса сам. Щось мало відбутися. Дев'ятий розділ книги Дії Апостолів докладно оповідає, як Савл, грізний гонитель, став Павлом, завзятим місіонером.

Колишній ворог церкви каже (Гал. 1:15-16), що його докорінна зміна пояснюється лише Божим рішенням явити йому Ісуса і покликати його благовістити язичникам, що було Божим призначенням для Павла від самого народження. Він нічого не зробив, аби заслужити це призначення, навпаки, він чинив протилежне. Однак Божі дії продиктовані благодаттю.

По-друге, враховуючи, що навернення і покликання Павла були даровані Богом, він не відчував потреби звертатися до будь-якої іншої людини за підтвердженням, навіть до апостолів у Єрусалимі. Натомість він пішов у Аравію (в. 17), уникнувши будь-якого людського впливу на своє розуміння Євангелія (в. 16). Павло ймовірно прагнув безпосереднього проводу Святого Духа, аби переосмислити Писання, яке він, освічений фарисей, вже дуже добре знав. Тепер він за допомогою Святого Духа побачив, як увесь Старий Завіт вказував на Месію Ісуса, і що кожен єврей та язичник рятується лише вірою в Нього. Посланий особисто Христом до язичників (в. 16), він потребував розуміння, як пояснити Боже Євангеліє, вільне від людського впливу, людям, які мало що або взагалі нічого не знали про Писання.

Павло впевнений в авторитетності одкровення, яке він отримав. Він також впевнений у власному апостольстві. Бо і одкровення, і апостольство даровані йому

Прочитайте Галатів 1:18-24

Не треба проповідувати Євангеліє, просто наслідуючи приклад інших людей, бо в цьому випадку наслідування є проповіддю без внутрішнього переконання.

Продовжуючи свій захист, Павло знову наголошує на незалежності свого апостольства і Євангелія від будь-якого людського впливу.

Після свого навернення Павло не пішов до Єрусалима за порадами перших дванадцяти учнів Ісуса. Він лише через 3 роки прибув до Святого міста, щоб "побачити" (Гал. 1:18) Петра, і провів з ним усього 15 днів. То була завжди ініціатива Павла підтримувати зв'язок з єрусалимською церквою. Він служив апостолом ще до того, як відвідав Петра. Павло підкреслює обмеженість своїх контактів з іншими апостолами, за винятком Якова, брата Ісуса (в. 19). Він це робить, аби наголосити на незалежності свого апостольства.

Відкидаючи обвинувачення в людському походженні його апостольства і Євангелія, Павло вдається до римської правової практики, виголошуючи: "Ось

кажу перед Богом, що я не обманю" (в. 20). Це урочиста і юридично зобов'язальна клятва. У римському суді клятви виголошувалися лише в разі крайньої потреби. Однак Павло вважає, що в читачів не має бути жодних сумнівів у цілковитій правдивості його слів. Бог є свідком, що Євангеліє і апостольство він отримав не від людей.

Далі Павло одразу переходить до опису подій після свого візиту до Єрусалима. Він не затримався в Юдеї, досліджуючи там Євангеліє, а без зволікань вирушив на північ, до сирійських і кілікійських регіонів (в. 21). Там він перебував не один рік, маючи обмежений контакт не тільки з єрусалимською церквою, але і з усіма юдейськими церквами (в. 22).

Безумовно, вплив Павла на них був обмежений, втім коли юдейські віруючі дізнавалися про його служіння, вони казали: *"Ви чули, що переслідувач, який вигнав з Єрусалима багатьох віруючих, тепер увірував сам в Ісуса і благовістить? Слава Господу!"* У них не виникало жодних питань стосовно його Євангелія,

